

være behandlet inden den 12. juli 1996. De nordiske lande yder sammen med UNDP teknisk bistand til løsning af denne opgave.

Demokratifremme til især de baltiske lande indgår i det hele taget som en væsentlig del af dansk Øststøtte. Siden 1993 er der bevilget først 2 mio. kr. til demokratifremme i Estland, siden 5 mio. kr. til projekter i Baltikum og senest 11 mio. kr. til såvel demokratifremme som suverænitetstøtte til primært Baltikum. For Estlands vedkommende har projekterne – ud over ovennævnte projekt – særlig omhandlet samarbejde med de estiske menneskerettighedsinstitutter og sprogundervisning i estisk for den russiske befolkningsgruppe. I Letland har man fra dansk side støttet oprettelsen af et NGO-center i Riga. Desuden forventes det, at der i nær fremtid vil blive givet støtte til et omfattende sprogprojekt i Letland for den russiske befolkningsgruppe – et projekt, som Danmark i øvrigt har støttet forberedelsen af. I Litauen støttes fra dansk side oprettelsen af et menneskerettighedscenter i Vilnius. I alt 13 demokratifremmeprojekter er foreløbig støttet af disse midler. Resterende midler forventes anvendt i løbet af 1996.

I Demokratifondens regi er der ydet en væsentlig støtte til demokratifremmeprojekter i Baltikum. Det samlede støttebeløb i årene 1990-1995 kan opgøres til ca. 79 mio. kr. fordelt over i alt 1014 projekter.

Det bør desuden nævnes, at demokratifremmeaspektet ofte indgår i andre projekter under Øststøtten, eksempelvis i forbindelse med uddannelsesprojekter.

Spm. nr. S 1492

Til udenrigsministeren (21/2 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering meddele Kommissionen, at spørgsmål om traktatændringer alene er et anliggende for EU's medlemslande, og at Kommissionen derfor skal stoppe sine planer om at udarbejde omfattende unionsprojekter?«

Begrundelse

B.T. oplyser den 21. februar 1996, at Kommissionens formand, Jacques Santer, har udarbejdet et forslag om uhyre vidtgående unionskridt,

ændringer af Unionstraktaten, der set fra et dansk synspunkt, formentlig omfattende samtlige danske partier, er fuldstændig uacceptabelt. Bl.a. indeholder forslaget, at militærpolitik skal underlægges EU, at vetoretten skal afskaffes, og at det skal være slut med undtagelser og forbehold.

Kommissionsformandens plan er nu, at dette forslag skal vedtages af Kommissionen og derpå fremlægges under EU's regeringskonference. Dels må det være i dansk interesse klart politisk at få stoppet hele den tankegang, der ligger i kommissionsformandens forslag, dels rejser sagen et grundlæggende spørgsmål, nemlig om Kommissionens beføjelser i forhold til Traktaten. Det kan ikke være rigtigt, at et embedsmandsorgan, som ikke er demokratisk valgt, og som ikke parlamentarisk skal stå til ansvar for nogen, kan opføre sig, som om det var en europæisk regering med politisk mandat. Kommissionen er ganske enkelt gået for vidt, og nu må disse embedsmænd sættes på plads og bringes under kontrol.

Svar (27/2 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Spørgsmålet om traktatændringer og indkaldelse til en regeringskonference er reguleret af traktatens artikel N.

Det fremgår heraf, at enhver medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af de traktater, som Unionen bygger på.

Det fremgår endvidere, at Rådet skal høre Europa-Parlamentet og Kommissionen om afholdelse af en regeringskonference.

Det følger naturligt heraf, at den danske regering ikke kan eller vil meddele Kommissionen, at spørgsmål om traktatændringer alene er et anliggende for EU's medlemslande.

Spm. nr. S 1533

Til justitsministeren (26/2 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvilke oplysninger vil der efter de retningslinjer, der er fremsat af det italienske formandskab om Europols analysedatabase, kunne optages om de personer, der er omtalt i Europokonventionens artikel 10.1?«